

41996A1023(02)

23.10.1996

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

C 313/12

CONVENȚIE**elaborată în baza articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, privind extrădarea între statele membre ale Uniunii Europene**

ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE la prezenta convenție, state membre ale Uniunii Europene,

FĂCÂND TRIMITERE la Actul Consiliului Uniunii Europene din 27 septembrie 1996,

DORIND îmbunătățirea cooperării judiciare în materie penală între statele membre, în ceea ce privește atât efectuarea urmăririlor, cât și executarea condamnărilor,

RECUNOSCÂND importanța extrădării în domeniul cooperării judiciare pentru realizarea acestor obiective,

SUBLINIIND faptul că statele membre au interesul să asigure desfășurarea eficace și rapidă a procedurilor de extrădare în măsura în care sistemele de guvernare ale acestora se întemeiază pe principii democratice și în care statele membre respectă obligațiile stabilite prin Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale semnată la Roma, la 4 noiembrie 1950,

EXPRIMÂNDU-ȘI încrederea în organizarea și în funcționarea sistemelor lor judiciare și în capacitatea tuturor statelor membre de a garanta un proces echitabil,

ȚINÂND SEAMA că, prin actul său din 10 martie 1995, Consiliul a elaborat Convenția privind procedura simplificată de extrădare între statele membre ale Uniunii Europene,

ȚINÂND SEAMA de interesul de a încheia între statele membre ale Uniunii Europene o convenție care să completeze Convenția europeană privind extrădarea din 13 decembrie 1957 și celelalte convenții în vigoare în acest domeniu,

CONSIDERÂND că dispozițiile acestor convenții rămân aplicabile în toate chestiunile care nu sunt reglementate de prezenta convenție,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

Articolul 1**Dispoziții generale**

treptată a controalelor la frontierele comune, în cadrul relațiilor între statele membre care sunt parte la această convenție și

(1) Prezenta convenție urmărește să completeze și să faciliteze aplicarea între statele membre ale Uniunii Europene a dispozițiilor:

— Convenției europene privind extrădarea din 13 decembrie 1957, denumită în continuare „Convenția europeană privind extrădarea”;

— Convenției europene privind reprimarea terorismului din 27 ianuarie 1977, denumită în continuare „Convenția europeană pentru reprimarea terorismului”;

— Convenției din 19 iunie 1990 de punere în aplicare a Acordului Schengen, din 14 iunie 1985, privind eliminarea

— din capitolul I al Tratatului privind extrădarea și asistența judiciară reciprocă în materie penală între Regatul Belgiei, Marele Ducat al Luxemburgului și Regatul Țărilor de Jos din 27 iunie 1962, astfel cum a fost modificat prin protocolul din 11 mai 1974, denumit în continuare „Tratatul Benelux”, în cadrul relațiilor între statele membre ale Uniunii Economice Benelux.

(2) Alineatul (1) nu aduce atingere aplicării dispozițiilor mai favorabile din acordurile bilaterale sau multilaterale între statele membre și nici, astfel cum prevede articolul 28 alineatul (3) din Convenția europeană privind extrădarea, acordurilor convenite în materie de extrădare pe baza unei legislații uniforme sau a legislațiilor cu caracter de reciprocitate care prevăd executarea pe teritoriul unui stat membru a unor mandate de arestare emise pe teritoriul altui stat membru.

Articolul 2

Fapte care duc la extrădare

(1) Duc la extrădare faptele sancționate de legea statului membru solicitant cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate cu un maxim de cel puțin douăsprezece luni și de legea statului membru solicitat cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate cu un maxim de cel puțin șase luni.

(2) Extrădarea nu poate fi refuzată pe motiv că legislația statului membru solicitat nu prevede același tip de măsură de siguranță privativă de libertate ca legislația statului membru solicitant.

(3) Articolul 2 alineatul (2) din Convenția europeană privind extrădarea și articolul 2 alineatul (2) din Tratatul Benelux se aplică, de asemenea, atunci când anumite fapte sunt pedepsite cu sancțiuni pecuniare.

Articolul 3

Conspirație și asociere în scopul săvârșirii de infracțiuni

(1) Atunci când infracțiunea care motivează cererea de extrădare este considerată de legislația statului membru solicitant conspirație sau asociere în scopul săvârșirii de infracțiuni și este sancționată cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate cu un maxim de cel puțin douăsprezece luni, extrădarea nu poate fi refuzată pe motiv că legea statului membru solicitat nu prevede că aceste fapte constituie o infracțiune, în cazul în care conspirația sau asocierea au drept scop săvârșirea:

(a) uneia sau mai multor infracțiuni prevăzute la articolele 1 și 2 din Convenția europeană pentru reprimarea terorismului

sau

(b) oricărei alte infracțiuni sancționate cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate cu un maxim de cel puțin douăsprezece luni care privește traficul de stupefiante și alte forme de criminalitate organizată sau alte acte de violență împotriva vieții, integrității corporale sau libertății unei persoane sau care dă naștere unui pericol colectiv pentru persoane.

(2) Pentru a stabili dacă asocierea sau conspirația au ca scop săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute la alineatul (1) litera (a) sau (b) din prezentul articol, statul membru solicitat ține seama de informațiile care figurează în mandatul de arestare sau în actul care are aceeași forță juridică sau în hotărârea de condamnare a persoanei a cărei extrădare este cerută, precum și în expunerea faptelor prevăzută la articolul 12 alineatul (2)

litera (b) din Convenția europeană privind extrădarea sau la articolul 11 alineatul (2) litera (b) din Tratatul Benelux.

(3) Atunci când procedează la notificarea prevăzută la articolul 18 alineatul (2), orice stat membru poate declara că își rezervă dreptul de a nu aplica alineatul (1) sau de a-l aplica în anumite condiții precise.

(4) Orice stat membru care a formulat o rezervă în conformitate cu alineatul (3) prevede că în condițiile articolului 2 alineatul (1) duce la extrădare comportamentul oricărei persoane care contribuie la săvârșirea, de către un grup de persoane care acționează într-un scop comun, a uneia sau mai multor infracțiuni de natura unor activități teroriste în sensul articolelor 1 și 2 din Convenția europeană pentru reprimarea terorismului, a traficului de stupefiante și a altor forme de criminalitate organizată sau a altor acte de violență împotriva vieții, integrității corporale sau libertății unei persoane sau care dau naștere unui pericol colectiv pentru persoane, sancționate cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate cu un maxim de cel puțin douăsprezece luni, chiar atunci când acea persoană nu participă la executarea propriu-zisă a infracțiunii sau a infracțiunilor respective; contribuția sa trebuie să fi fost cu intenție și comisă cunoscând fie scopul și activitatea infracțională generală a grupului, fie intenția grupului de a săvârși infracțiunea sau infracțiunile respective.

Articolul 4

Hotărârea de privare de libertate în alt loc decât o instituție penitenciară

Extrădarea în vederea unei urmăriri nu poate fi refuzată pe motiv că cererea se sprijină, în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) litera (a) din Convenția europeană privind extrădarea sau cu articolul 11 alineatul (2) litera (a) din Tratatul Benelux, pe o hotărâre a autorității judiciare a statului membru solicitant care prevede privarea de libertate a unei persoane prin plasarea acesteia într-un alt loc decât o instituție penitenciară.

Articolul 5

Infracțiuni politice

(1) În sensul aplicării prezentei convenții, nici o infracțiune nu poate fi considerată de către statul membru solicitat ca infracțiune politică, faptă conexasă unei asemenea infracțiuni sau infracțiune inspirată de motive politice.

(2) Atunci când procedează la notificarea prevăzută la articolul 18 alineatul (2) din prezenta convenție, orice stat membru poate declara că va aplica alineatul (1) din prezentul articol numai în cazul:

- (a) infracțiunilor prevăzute la articolele 1 și 2 din Convenția europeană pentru reprimarea terorismului
și
- (b) infracțiunilor care constituie conspirație sau asociere în scopul săvârșirii de infracțiuni, care corespund descrierii comportamentelor prevăzute la articolul 3 alineatul (4) din prezenta convenție, în vederea săvârșirii uneia sau mai multora dintre infracțiunile prevăzute la articolele 1 și 2 din Convenția europeană pentru reprimarea terorismului.
- (3) Dispozițiile articolului 3 alineatul (2) din Convenția europeană privind extrădarea și ale articolului 5 din Convenția europeană pentru reprimarea terorismului rămân neschimbate.
- (4) Rezervele formulate în temeiul articolului 13 din Convenția europeană pentru reprimarea terorismului nu se aplică extrădării între statele membre.

Articolul 6

Infracțiuni fiscale

- (1) În domeniul fiscal, vamal și al schimbului, duc la extrădare, în condițiile prevăzute de prezenta convenție, de Convenția europeană privind extrădarea și de Tratatul Benelux, infracțiunile care corespund, în conformitate cu legislația statului membru solicitat, unei infracțiuni de aceeași natură.
- (2) Extrădarea nu poate fi refuzată pe motiv că legislația statului membru solicitat nu impune același tip de taxe sau de impozite sau nu conține același tip de reglementare în domeniul fiscal, vamal și al schimbului ca legislația statului membru solicitant.
- (3) Orice stat membru poate să declare, atunci când efectuează notificarea prevăzută la articolul 18 alineatul (2), că va acorda extrădarea în temeiul unei infracțiuni fiscale numai pentru fapte susceptibile de a constitui o infracțiune în materie de accize, de taxă pe valoare adăugată sau de vamă.

Articolul 7

Extrădarea resortisanților

- (1) Extrădarea nu poate fi refuzată pe motiv că persoana care face obiectul cererii de extrădare este un resortisant al statului membru solicitat în sensul articolului 6 din Convenția europeană privind extrădarea.
- (2) Orice stat membru poate să declare, atunci când efectuează notificarea prevăzută la articolul 18 alineatul (2), că va acorda extrădarea resortisanților săi sau că o va autoriza numai în anumite condiții determinate.

- (3) Rezervele prevăzute la alineatul (2) sunt valabile pentru o perioadă de cinci ani începând din prima zi a aplicării prezentei convenții de către statul membru respectiv. Cu toate acestea, aceste rezervele poate fi reînnoită pentru perioade succesive de aceeași durată.

Cu douăsprezece luni înaintea datei de expirare a rezervei, depozitarul informează statul respectiv cu privire la această scadență.

Statul membru notifică depozitarului, în termen de cel puțin trei luni înaintea expirării fiecărei perioade de cinci ani, faptul că fie că își menține rezerva, fie că o modifică în sensul unei simplificări a condițiilor de extrădare, fie că o retrage.

În lipsa notificării prevăzute la paragraful precedent, depozitarul informează statul membru respectiv că rezerva sa este considerată prelungită automat pentru o perioadă de șase luni, înainte de expirarea căreia acest stat va trebui să procedeze la notificare. La sfârșitul acestei perioade, în absența notificării rezerva devine caducă.

Articolul 8

Prescripția

- (1) Extrădarea nu poate fi refuzată pe motiv că acțiunea sau pedeapsa s-au prescris în conformitate cu legislația statului membru solicitat.
- (2) Statul membru solicitat are facultatea de a nu aplica alineatul (1) atunci când cererea de extrădare este motivată de fapte care intră în competența acestui stat membru în conformitate cu dreptul său penal.

Articolul 9

Amnistia

Extrădarea nu se acordă pentru o infracțiune acoperită de amnistie în statul membru solicitat în cazul în care acesta ar fi competent pentru a urmări această infracțiune în conformitate cu dreptul său penal.

Articolul 10

Fapte diferite de cele care au motivat cererea de extrădare

- (1) Pentru fapte comise înainte de predarea ei, altele decât cele care au motivat cererea de extrădare, persoana extrădată poate, fără a fi necesar să aibă consimțământul statului membru solicitat:
- (a) să fie urmărită sau judecată atunci când faptele nu sunt sancționate cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate;

(b) să fie urmărită sau judecată în măsura în care urmărirea penală nu duc la aplicarea unei măsuri de restrângere a libertății sale individuale;

(c) să fie supusă la executarea unei pedepse sau a unei măsuri neprivative de libertate, inclusiv o pedeapsă sau o măsură pecuniară, sau a măsurii care i se substituie, chiar dacă aceasta îi restrânge libertatea individuală;

(d) să fie urmărită, judecată, deținută în vederea executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță sau supusă la orice altă restricție a libertății sale individuale în cazul în care, după predarea ei, renunță în mod expres la beneficiul regulii specialității pentru anumite fapte precise anterioare predării.

(2) Renunțarea persoanei extrădate prevăzută la alineatul (1) litera (d) este exprimată în fața autorităților judiciare competente ale statului membru solicitant și este consemnată într-un proces-verbal în conformitate cu dreptul intern al acestuia.

(3) Fiecare stat membru adoptă măsurile necesare pentru a asigura că renunțarea prevăzută la alineatul (1) litera (d) este primită în condiții din care să reiasă că persoana a exprimat-o în mod voluntar și pe deplin conștientă de consecințele care decurg din aceasta. În acest scop, persoana extrădată are dreptul de a cere să fie asistată de un apărător.

(4) Atunci când statul membru solicitat a făcut o declarație în conformitate cu articolul 6 alineatul (3), alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din prezentul articol nu se aplică infracțiunilor cu caracter fiscal, cu excepția celor prevăzute la articolul 6 alineatul (3).

Articolul 11

Acordul prezumat al statului membru solicitat

Atunci când procedează la notificarea prevăzută la articolul 18 alineatul (2), sau în orice alt moment, orice stat membru poate să declare că, în cadrul relațiilor sale cu celelalte state membre care au făcut aceeași declarație, acordul său, prevăzut la articolul 14 alineatul (1) litera (a) din Convenția europeană privind extrădarea și la articolul 13 alineatul (1) litera (a) din Tratatul Benelux, este prezumat a fi exprimat, cu excepția cazului în care există o indicație contrară atunci când acordă extrădarea într-un caz particular.

Atunci când, într-un caz particular, statul membru a indicat că exprimarea acordului său nu se prezumă, articolul 10 alineatul (1) din prezenta convenție rămâne aplicabil.

Articolul 12

Reextrădarea către un alt stat membru

(1) Articolul 15 din Convenția europeană privind extrădarea și articolul 14 alineatul (1) din Tratatul Benelux nu se aplică cererilor de reextrădare ale unui stat membru către un alt stat membru.

(2) Atunci când procedează la notificarea prevăzută la articolul 18 alineatul (2), un stat membru poate să declare că articolul 15 din Convenția europeană privind extrădarea și articolul 14 alineatul (1) din Tratatul Benelux rămân aplicabile, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare prevăzute la articolul 13 din Convenția privind procedura simplificată de extrădare între statele membre ale Uniunii Europene ⁽¹⁾ sau a cazului în care persoana respectivă consimte la reextrădarea ei către un alt stat membru.

Articolul 13

Autoritatea centrală și transmiterea documentelor prin fax

(1) Fiecare stat membru desemnează o autoritate centrală sau, atunci când ordinea sa constituțională prevede aceasta, autorități centrale responsabile să transmită și să primească cererile de extrădare și documentele necesare în sprijinul acestor cereri, precum și orice altă corespondență oficială referitoare la cererile de extrădare, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare în prezenta convenție.

(2) Atunci când procedează la notificarea prevăzută la articolul 18 alineatul (2), fiecare stat membru indică autoritatea sau autoritățile pe care le-a desemnat în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol. Acesta îi comunică depozitarului orice modificare referitoare la această desemnare.

(3) Cererea de extrădare și documentele prevăzute la alineatul (1) pot fi transmise prin fax. Fiecare autoritate centrală dispune de un aparat care asigură pe această cale transmiterea și primirea acestor documente și se asigură că aparatul este în stare de funcționare.

(4) Atunci când se folosește un aparat fax pentru aplicarea prezentului articol, comunicarea este codificată de un dispozitiv criptografic legat la aparatul de care dispune autoritatea centrală, în scopul garantării originii și confidențialității transmiției.

Statele membre se consultă în legătură cu modalitățile practice de aplicare a prezentului articol.

⁽¹⁾ JO C 78, 30.3.1995, p. 1.

(5) Pentru a garanta autenticitatea documentelor de extrădare, autoritatea centrală a statului membru solicitant declară în cererea sa că certifică conformitatea cu originalele a documentelor transmise în sprijinul acestei cereri și descrie paginația. În cazul în care statul membru solicitat contestă această conformitate, autoritatea sa centrală este îndreptățită să ceară autorității centrale a statului membru solicitant să prezinte originalele documentelor sau copia lor conformă într-un termen rezonabil, fie pe cale diplomatică, fie pe orice altă cale convenită de comun acord.

Articolul 14

Informații suplimentare

Atunci când procedează la notificarea prevăzută la articolul 18 alineatul (2) sau în orice alt moment, orice stat membru poate să declare că, în cadrul relațiilor sale cu celelalte state membre care au făcut aceeași declarație, autoritățile judiciare sau celelalte autorități competente din aceste alte state membre pot, după caz, să se adreseze direct autorităților sale judiciare sau celorlalte autorități competente ale sale responsabile cu urmărirea penală împotriva persoanei a cărei extrădare este cerută pentru a solicita informații suplimentare, în conformitate cu articolul 13 din Convenția europeană privind extrădarea sau cu articolul 12 din Tratatul Benelux.

În momentul în care face această declarație, statul membru indică autoritățile judiciare sau celelalte autorități competente ale sale autorizate să solicite, să comunice și să primească aceste informații suplimentare.

Articolul 15

Autentificarea

Orice document sau orice copie a unui document transmis în vederea extrădării este scutit de autentificare sau de orice altă formalitate, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare exprese în prezenta convenție, în Convenția europeană privind extrădarea sau în Tratatul Benelux. În acest din urmă caz, copiile documentelor sunt considerate autentificate din momentul în care au fost certificate ca fiind conforme de către autoritățile judiciare care au eliberat originalul sau de către autoritatea centrală menționată la articolul 13.

Articolul 16

Tranzitul

În cazul tranzitului, în sensul articolului 21 din Convenția europeană privind extrădarea și al articolului 21 din Tratatul Benelux, pe teritoriul unui stat membru către un alt stat membru se aplică următoarele dispoziții:

- (a) informațiile conținute în cererea de tranzit trebuie să fie suficiente pentru a permite statului membru de tranzit să evalueze cererea și să ia împotriva persoanei extrădate măsurile de constrângere necesare efectuării tranzitului.

În acest scop, sunt considerate suficiente următoarele informații:

- identitatea persoanei extrădate;
- existența unui mandat de arestare sau a unui act având aceeași forță juridică sau a unei hotărâri executorii;
- natura și calificarea legală a infracțiunii;
- descrierea împrejurărilor infracțiunii, inclusiv data și locul;

- (b) cererea de tranzit, precum și informațiile prevăzute la litera (a) pot să fie adresate statului membru de tranzit prin orice mijloc care permite să se păstreze înregistrarea lor în scris. Statul membru de tranzit își face cunoscută decizia prin același procedeu;
- (c) în cazul utilizării transportului pe calea aerului fără escală prevăzută, atunci când survine o aterizare neprevăzută, statul membru solicitant îi furnizează statului membru respectiv informațiile prevăzute la litera (a);
- (d) sub rezerva dispozițiilor prezentei convenții, în special ale articolelor 3, 5 și 7, rămân aplicabile dispozițiile articolului 21 alineatele (1), (2), (5) și (6) din Convenția europeană privind extrădarea, precum și ale articolului 21 alineatul (1) din Tratatul Benelux.

Articolul 17

Rezerve

Prezenta convenție nu poate face obiectul nici unei rezerve, cu excepția celor pe care le prevede în mod expres.

Articolul 18

Intrarea în vigoare

- (1) Prezenta convenție este supusă adoptării de către statele membre în conformitate cu normele lor constituționale.
- (2) Statele membre notifică Secretarului general al Consiliului Uniunii Europene îndeplinirea procedurilor cerute de normele lor constituționale pentru adoptarea prezentei convenții.

(3) Prezenta convenție intră în vigoare după nouăzeci de zile de la notificarea prevăzută la alineatul (2) de către statul, membru al Uniunii Europene în momentul adoptării de către Consiliu a actului de elaborare a prezentei convenții, care îndeplinește ultimul această formalitate.

(4) Până la intrarea în vigoare a prezentei convenții, fiecare stat membru poate, atunci când procedează la notificarea prevăzută în alineatul (2) sau în orice alt moment, să declare că această convenție este aplicabilă, în ceea ce îl privește, în raporturile sale cu statele membre care au făcut aceeași declarație. Aceste declarații produc efecte după nouăzeci de zile de la data depunerii lor.

(5) Prezenta convenție nu se aplică decât cererilor prezentate ulterior datei sale de intrare în vigoare sau de punere în aplicare în relațiile dintre statul membru solicitat și statul membru solicitant.

Articolul 19

Aderarea de noi state membre

(1) Prezenta convenție este deschisă spre aderare oricărui stat care devine membru al Uniunii Europene.

(2) Textul prezentei convenții în limba statului membru aderent, elaborat de către Consiliul Uniunii Europene, este autentic.

Drept care, subsemnații plenipotențari au semnat prezenta convenție.

Adoptată într-un exemplar unic în limbile daneză, engleză, finlandeză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, olandeză, portugheză, spaniolă, suedeză, toate aceste texte fiind în egală măsură autentice, exemplar care este depus în arhivele Secretariatului General al Consiliului Uniunii Europene. Secretarul general transmite o copie certificată ca fiind conformă a acestui exemplar fiecărui stat membru.

(3) Instrumentele de aderare sunt depuse la depozitar.

(4) Prezenta convenție intră în vigoare în privința oricărui stat membru care aderă la ea după nouăzeci de zile de la depunerea instrumentului său de aderare sau la data intrării în vigoare a acestei convenții, în cazul în care aceasta nu a intrat încă în vigoare în momentul expirării perioadei respective de nouăzeci de zile.

(5) În cazul în care prezenta convenție nu a intrat încă în vigoare în momentul depunerii instrumentului lor de aderare, statelor membre aderente li se aplică articolul 18 alineatul (4).

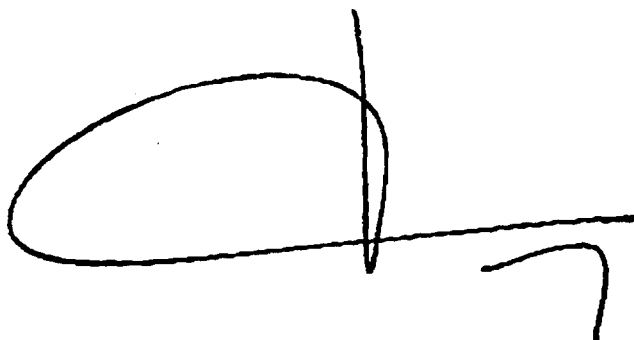
Articolul 20

Depozitarul

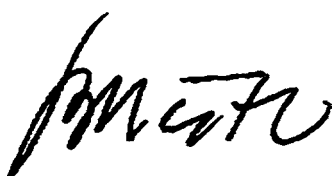
(1) Secretarul general al Consiliului Uniunii Europene este depozitarul prezentei convenții.

(2) Depozitarul publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* situația adoptărilor și a aderărilor, declarațiile și rezervele, precum și orice altă notificare referitoare la prezenta convenție.

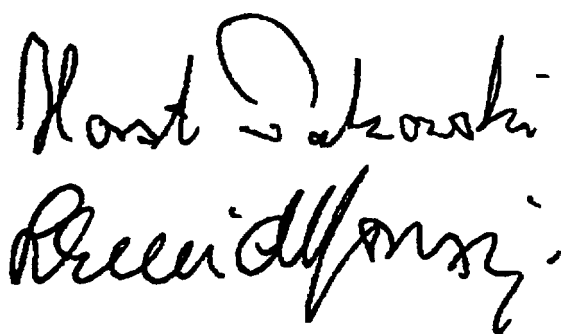
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

A stylized handwritten signature in black ink, featuring a large, rounded loop on the left and a vertical stroke on the right, with a horizontal line extending from the middle.

For regering for Kongeriget Danmark

A handwritten signature in black ink, consisting of a series of connected, flowing loops and curves.

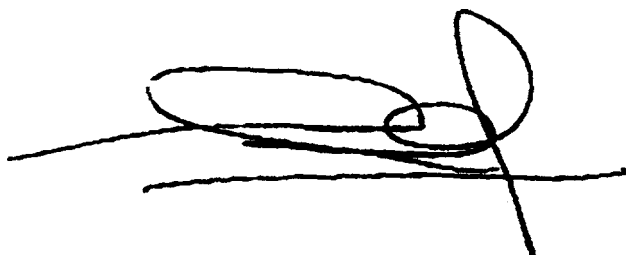
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

A handwritten signature in black ink, written in two lines. The first line reads 'Karl Lauske' and the second line reads 'Beauftragter'.

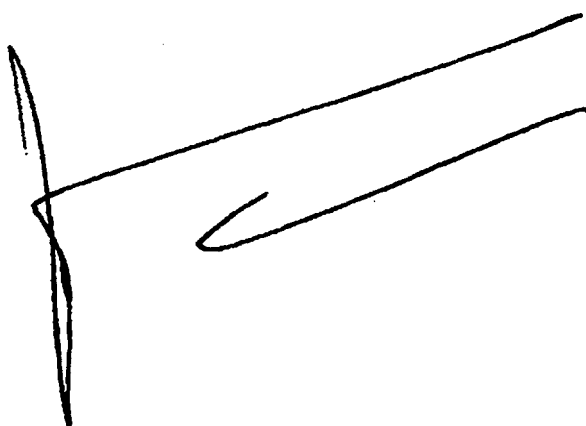
Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

A handwritten signature in black ink, featuring a large, sweeping curve on the left and a diagonal line extending from the bottom right.

Por el Gobierno del Reino de España

A stylized handwritten signature consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke at the bottom.

Pour le gouvernement de la République française

A handwritten signature featuring a vertical line on the left and two long, parallel diagonal strokes extending to the right.

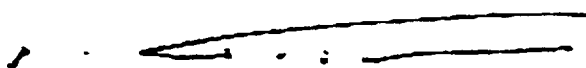
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Nolla Owen'.

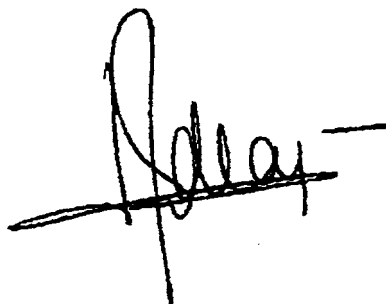
Per il Governo della Repubblica italiana

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Giuseppe'.

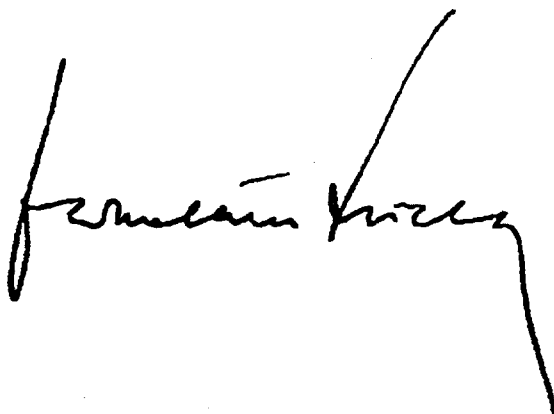
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

A handwritten signature consisting of a series of horizontal strokes and small dots.

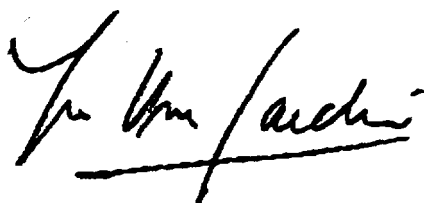
Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'H. de Vries', with a horizontal line drawn through the middle of the signature.

Für die Regierung der Republik Österreich

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Franz Kersch', written in a cursive style.

Pelo Governo da República Portuguesa

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J. M. Sanches', with a horizontal line drawn through the middle of the signature.

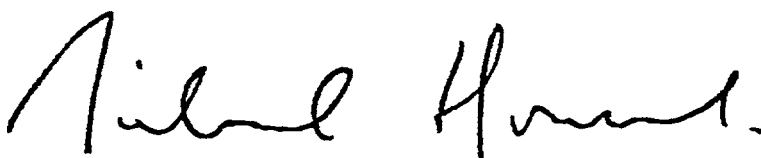
Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Kari Hänninen', written in a cursive style.

På svenska regeringens vägnar

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'D. Cameron', written in a cursive style.

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Nigel Hunt', written in a cursive style.

—

ANEXĂ

Declarație comună privind dreptul de azil

Statele membre declară că prezenta convenție nu aduce atingere dreptului de azil astfel cum este recunoscut de constituțiile lor și nici aplicării de către aceste state membre a dispozițiilor Convenției privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951, completată de Convenția privind statutul apatrizilor din 28 septembrie 1954 și de Protocolul privind statutul refugiaților din 31 ianuarie 1967.

Declarația Danemarcei, Finlandei și Suediei referitoare la articolul 7 din prezenta convenție

Danemarca, Finlanda și Suedia confirmă – precum au comunicat în cursul negocierilor în vederea aderării lor la acordurile Schengen – că nu se vor prevala, față de celelalte state membre care asigură un tratament egal, de declarațiile pe care le-au făcut în cadrul articolului 6 alineatul (1) din Convenția europeană privind extrădarea pentru a refuza extrădarea rezidenților din state care nu sunt state nordice.

Declarație privind noțiunea de „resortisanți”

Consiliul ia act de angajamentul statelor membre de a aplica Convenția Consiliului Europei din 21 martie 1983 privind transferarea persoanelor condamnate față de resortisanții fiecărui stat membru în sensul articolului 3 alineatul (4) din convenția respectivă.

Angajamentul statelor membre menționat la primul paragraf este luat fără a aduce atingere aplicării articolului 7 alineatul (2) din prezenta convenție.

Declarația Greciei referitoare la articolul 5

Grecia interpretează articolul 5 din perspectiva alineatului (3) din același articol. Această interpretare asigură respectarea condițiilor din Constituția elenă, care:

- prevede în mod expres interdicția de a extrăda un străin urmărit datorită activității sale în favoarea libertății și
 - distinge infracțiunile politice de cele numite mixte, pentru care nu este prevăzut același regim ca pentru infracțiunile politice.
-

Declarația Portugaliei privind extrădarea cerută pentru o infracțiune sancționată cu detențiunea pe viață sau cu o măsură de siguranță cu caracter perpetuu

Formulând o rezervă față de Convenția europeană privind extrădarea din 1957 în conformitate cu care nu va acorda extrădarea persoanelor atunci când acestea sunt reclamate pentru o infracțiune sancționată cu detențiunea pe viață sau cu o măsură de siguranță cu caracter perpetuu, Portugalia declară că, atunci când extrădarea este cerută pentru o infracțiune sancționată cu o astfel de pedeapsă sau măsură de siguranță, nu va acorda extrădarea, respectând dispozițiile relevante din Constituția sa, astfel cum sunt interpretate de Curtea sa Constituțională, decât dacă consideră suficiente asigurările date de statul membru solicitant de a promova, în conformitate cu legislația și practica sa în materie de executare a pedepselor, măsurile de clemență de care ar putea beneficia persoana reclamată.

Portugalia reafirmă validitatea angajamentelor subscrise în acordurile internaționale în vigoare la care este parte, în special în conformitate cu articolul 5 din Convenția de aderare a Portugaliei la Convenția privind aplicarea Acordului Schengen.

Declarația Consiliului privind urmarea convenției

Consiliul declară:

- (a) că socotește oportun să procedeze, pe baza informațiilor furnizate de statele membre, la o examinare periodică:
 - a punerii în aplicare a prezentei convenții;
 - a funcționării acesteia atunci când va fi în vigoare;
 - a posibilității pentru statele membre de a modifica rezervele exprimate în cadrul prezentei convenții în sensul unei simplificări a condițiilor de extrădare sau de a retrage aceste rezerve;
 - a funcționării procedurilor de extrădare între statele membre într-o perspectivă generală;
 - (b) că va examina după un an de la data intrării în vigoare a prezentei convenții atribuirea eventuală a unei competențe Curții de Justiție a Comunităților Europene.
-